כ: אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מי אמר ר' יהושע שתיהן כאחת ורמינהו חבית. תומר ר"י הא דלא משני פסח שאני דמשמע ליה דפסח לא מעלה ולא מוריד מדשרי בתלויה ואסר בטהורות מ"כ מה שהיא תלויה הוי הטעם: **הא ר' שמעון אליבא דר' יהושע.** מימה לר"י לר' שמעון מין דשרי תלויה לטמא ביד מ"כ שרי לשורפו ואמאי קרי ליה תלויה דתלויה היינו לא אוכלין ולא שורפין וי"ל דתלויה לר"ש היינו דלא מחייב לשורפו: **ראוי לדיפוף.** אף על גב דתרומה טמאה בשריפה כיון דמסקינן בפ' בתרא דתמורה (ד' לג.) הראוי לשריפה שרפה הראוי לקבורה קבורה והוא הדין בכי האי גוונא הואיל והאי לזילוף מין שנפסל בטבול יום שמדליקין אותו בגר שנטמא בטמא מת זה פסול וזה טמא אף אנו מודים בתרומה שנטמאת בולד הטומאה ששורפין אותה עם התרומה שנטמאת באב הטומאה אבל היאך נשרוף אפילו תלויה עם הטמאה שמא יבא אליהו ויטהרם ומשני הא ר"ש ואליבא דר' יהושע הא ר' יוסי ואליבא דר' יהושע [1]דתניא י"ד שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפני השבת ושורפין תרומות טמאות תלויות וטהורות דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר טהורה בפני עצמה ותלויה בפני עצמה וטמאה בפני עצמה אמר ר"ש לא נחלקו ר' אליעזר ור' יהושע על הטהורה ועל הטמאה שאין שורפין על התלויה ועל הטהורה ששורפין על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה שר' אליעזר אומר תישרף זו בעצמה וזו בעצמה ור' יהושע אומר שתיהן כאחת והא מתניתין ר' יוסי היא הכי קאמר ר' יוסי לר' מאיר אפילו ר"ש ואליבא דר' יהושע דמיקל כי מיקל בתלויה וטמאה אבל בטהורה וטמאה לא רבי יוסי בר' חנינא רמי תרומה אפיסחא ומשני מי אמר ר' יהושע שתיהן כאחת ורמינהו [2]חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה רבי אליעזר אומר אם היתה מונחת במקום התורפה יניחנה במקום המוצנע ואם היתה מגולה יכסנה רבי יהושע אומ' אם היתה מונח' במקום המוצנע יניחנה במקום התורפה ואם היתה מכוסה יגלנה גרמא אין בידים לא ומשני הא רבי שמעון אליבא דר' יהושע הא ר' יוסי אליבא דר' יהושע ר' אלעזר רמי תרומה אתרומה ומשני מי אמר ר' יהושע גרמא אין בידים לא ורמינהו [3]חבית של תרומה שנשברה בגת העליונה ותחתיה חולין טמאין מודה ר' אליעזר [4](לר') יהושע שאם יכול להציל ממנה רביעית בטהרה יציל ואם לאו ר' אליעזר אומר תרד ותטמא ואל יטמאנה ביד [5]ר' יהושע אומר יטמאנה ביד ומשני שאני התם דאיכא הפסד חולין מתקיף לה רבא מתני' נמי איכא הפסד עצים א"ל אביי [6]להפסד מרובה חששו להפסד מועט לא חששו ומנא תימרא דלהפסד מרובה חששו ולהפסד מועט לא חששו דתניא [7]חבית של שמן תרומה שנשברה בגת העליונה ובתחתונה חולין טמאין מודה ר' אליעזר לר' יהושע שאם יכול להציל ממנה רביעית בטהרה יציל ואם לאו תרד ותטמא ואל יטמאנה ביד [8]מ"ש שמן דראוי להדליק יין נמי ראוי לזילוף וכ"ת זילוף לאו מילתא היא והאמר שמואל משום ר' חייא שותין מלוג בסלע ומזלפין מלוג בשתים בחדש והא ראוי לישנו [9]אתי ביה לידי תקלה שמן נמי אתי ביה לידי תקלה [10]דרמי ליה בכלי מאום יין נמי רמי ליה בכלי מאום לזילוף קא בעי ליה בכלי מאום רמי ליה [11]ותקלה עצמה תנאי היא דתניא חבית של יין של תרומה שנטמאת ב"ש אומרים תשפך [12]חבל ובית הלל אומרים תעשה זילוף אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי אני אכריע בשדה תשפך חבל בבית תעשה זילוף איכא דאמרי בחדש תשפך חבל בישן תעשה זילוף אמרו לו אין

נמי איכא הפסד עצים. ואמאי קאמר רבי יוסי אליבא דרבי יהושע דלא: **מודה רבי אליעזר כו'.** אמקשינא קאי אאם לאו תרד ותטמא ולקמן (כא.) פריך מודה רבי יהושע לרבי אליעזר מנאי ליה. מכל מקום קתני גבי שמן דכולהו מודו שלא יטמאנה בידים משום הפסד חולין דשמן חולין שנתערב תרומה בהן יאסרו לכהן ולזר משום טומאה דתרומה משום הפסד מועט הוא כדמפרש דראוי להדליק: **שותין מלוג.** שנמכר בסלע ומזלפין מלוג הנמכר בשתים יש לקנות לוג בשתי סלעים לזילוף מלקטותו לשתיה שמתייתו לוג בסלע ויין ביוקר לזילוף: **בחדש.** לפיון ריחו נודף ואין ראוי לזילוף: **אתי ביה לידי תקלה.** אם יהאנו אלנו עד שיתייתן אתי למשתי מיינה: **לזילוף קבעי ליה.** ולריך שיהא לו ריחו טוב וכבלי מאום רמי ליה בתמיה: **ותקלה עצמה.** אי מיישינן לה ואסור לשהויי לי לא תנאי היא: **תשפך חבל.** (א) [ח] לפיקר לא חששו. ואמריגן תשפך יחד ולא לזלף דילמא אדמזלף קלי קלי אפי' כו כיוס אתי למשתיה: **בשדה תשפך חבל.** שאין מזלפין בשדה והא לא אמרינן שיביאנה בבית שלפו לזילוף אלא אם כן הביאו לבית אחר אינו ראוי לזילוף אלא אם כן הביאו לבית אחר אינו ראוי לזילוף אלא אם כן הביאו לבית אחר אינו ראוי